

kommet igennem det Aar — i alt Fald for de Kommuners Vedkommende, der har afgivet Regnskab — paa tilfredsstillende Maade. Københavns Kommune har for ganske nylig afsluttet sit Regnskab med et ret stort Overskud, og de Købstæder, hvis Regnskaber jeg har set, har alle ligeledes afsluttet deres Driftsregnskaber med et pænt Overskud. Det samme kan jo desværre ikke siges om Staten, men Balancen kommer vel en Gang og muligvis ogsaa Overskud. Har vore Byer altsaa i al Almindelighed klarer sig godt gennem Krigsaarene og efter dem, har dog en enkelt Kommune haft særlige Vanskeligheder i nogle Aar. Jeg sigter her til Rødby Kommune. Der har været rettet Henvendelse til Ministeriet fra Kommunen nogle Gange i Løbet af de sidste Par Aar om mulig Hjælp fra Staten for at bringe Kommunen ud over Vanskelighederne. Man er imidlertid ikke naaet videre endnu end til, at der i Dag skulde have været aflagt Besøg af Finansudvalget ovre i Rødby for at se paa Forholdene. Det er kedeligt, at man efter flere Aars Overvejelser først nu skal til at begynde at se paa Forholdene. Dette, at denne Kommune har været i økonomiske Vanskeligheder, har ikke alene været besværligt for selve Kommunen, men har i høj Grad svækket Indbyggernes Kredit, gjort dem det vanskeligt at drive deres Virksomheder og derfor ogsaa haft stor Indflydelse paa deres Skatteevne; saa var Kommunen daarligt stillet for to Aar siden, er den naturligvis langt vanskeligere stillet nu, efter at der har været saa mange Overvejelser, som ikke har givet noget Resultat. Finansudvalgets Rejse til Rødby er jo nu yderligere udsat, saa vidt jeg ved en 14 Dages Tid, og man nærer Frygt for, at det skal gaa med denne Rejse som med adskilligt andet, der har været i Sigte i Aarens Løb, at den skal blive skudt yderligere ud, og Vanskelighederne blive saa store, at de bliver ganske uovervindelige.

Om disse Vanskeligheder vil jeg gerne sige, at jeg synes, de falder i to Dele. Den ene Del vedrører selve Kommunen eller Byen, den anden vedrører Havnen, og jeg synes, man skal tage Spørgsmaalene op hvert for sig. Da Kommunen kom i økonomiske Vanskeligheder for et Par Aar siden, var det, efter at det havde vist sig, at Skibsværftet ikke kunde trives, at Havnen ikke blev gjort færdig, og en meget stor Arbejdsløshed, der fulgte af disse to Ting, gjorde, at Kommunen kørte i Staa. Indenrigsministeriet lod den Gang foretage Undersøgelser, og efter at disse

havde været en Tid, nedsatte man en Kommission i Sommeren 1922. Den blev færdig sidste Vinter og afgav til Ministeriet en Indstilling, som dette imidlertid ikke fulgte. Derimod udtalte Ministeriet, at man fra Statens Side vilde være villig til at hjælpe, men man stillede som Betingelse, at Kommunen skulde gaa paa Akkord med nogle af sine Kreditorer, og endvidere skulde den underkastes Administration. Jeg vil gerne sige om dette Akkordspørgsmaal, at det forekommer mig, at i al Almindelighed kan en Kommune ikke gaa paa Akkord med sine Kreditorer, endnu mindre synes jeg, at Staten kan tilraade det, og endnu mindre, at den kan tvinge den dertil. Da Kommunen savnede Midler, anmodede den de solidarisk forbundne Købstæder, som har optaget Laan i Amerika og England, om at faa Del i disse Laan. Man stillede sig straks villigt overfor Rødby og sagde: Ja, vi kan godt stille de fornødne Penge til Raadighed — det drejede sig om 400 000 Kr. —, det kan I godt faa, men vi maa anmode jer om at skaffe Statens specielle Garanti under de nu foreliggende Forhold. Denne Garanti er man eller var man fra Indenrigsministeriets Side ogsaa villig til at stille, dog ikke for det fulde Beløb, som Kommunen skyldte, men for Beløbet minus 10 pCt., saaledes at Kommunen skulde gaa paa Akkord med sine Kreditorer om, at de skulde nøjes med at faa deres Tilgodehavende paa nær 37 000 Kr. Jeg synes, det er ganske urimeligt, naar Staten endelig vil træde til med en Garanti paa 400 000 Kr., at den da ikke træder til med en Garanti for hele det Beløb, som skyldes, altsaa 37 000 Kr. mere, end der her er Tale om, saaledes at Kreditorerne kan faa det, de har til gode. Det forekommer mig, at det er en Æressag for Kommunerne at betale, hvad de skylder, og det forekommer mig, at Staten bør hjælpe dertil, naar der ikke er Tale om større Beløb end her, nemlig 37 000 Kr. i Forhold til 400 000 Kr. De Penge, som den Gang blev stillet til Raadighed af de solidarisk forbundne Kommuner, er indsat i Sparekassen i Nykøbing, vistnok til en Rente af 3½ pCt. Rødby Kommune har nu i 4 Aar maattet betale en Rente af 6—7 pCt. for disse Penge, som Rødby Kommune aldrig nogen Sinde har set, men som staar i Sparekassen i Nykøbing og trækker en meget lille Rente. Det er et Spørgsmaal, om ikke det Rentetab — jeg har ikke gjort det op, jeg ved ikke dets nøjagtige Størrelse —, som Rødby Kommune har lidt